

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 1 juni 2022
(OR. en)

9483/22

PECHE 177
UK 95
N 39

FÖLJENOT

---

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	1 juni 2022
till:	Rådets generalsekretariat
Komm. dok. nr:	COM(2022) 253 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2023

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 253 final.

Bilaga: COM(2022) 253 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.6.2022
COM(2022) 253 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2023

{SWD(2022) 157 final}

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2023

1. INLEDNING

Detta meddelande innehåller närmare uppgifter om det europeiska fisket och huvuddragen i kommissionens förslag och samråd med tredjeländer om fiskemöjligheter för 2023 som syftar till att ytterligare förstärka återhämtningen av vissa bestånd och att bibehålla sunda bestånd på nivån för maximal hållbar avkastning (MSY).

Fisket har generellt fortsatt att bli alltmer hållbart tack vare insatserna inom sektorn för att förbättra situationen för bestånden och upprätthålla tillståndet för hållbara bestånd. Det har lett till att ännu fler bestånd har blivit hållbara, och särskilt i nordöstra Atlanten har resultaten varit väldigt goda.

På internationell nivå fortsatte EU under 2021 att vara en drivande kraft för ytterligare framsteg i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna. Fler ansträngningar krävs dock, särskilt i Medelhavet där situationen fortsatt är bekymmersam, och i Östersjön där senare tids framsteg har avstannat på grund av olika påfrestningar på miljön och marina ekosystem.

Rysslands militära angrepp mot Ukraina sedan i februari i år har påverkat fiskerinäringen på flera olika sätt, särskilt i Svarta havet. Utvecklingen av säkerhetssituationen i Svarta havet har orsakat störningar i fiskeverksamheten, med tillfälligt fiskeförbud av säkerhetsskäl i vissa medlemsstaters vatten, till exempel de rumänska vatten som gränsar till Ukraina i Donaudeltat. Samtidigt har medlemsstaterna och andra kustländer på regional nivå utfärdat säkerhetsvarningar till sektorn. Dessutom har Rysslands militära angrepp lett till störningar i handelsflödena, påverkat tillhandahållandet av vetenskapliga utlåtanden och vissa förhandlingar på internationell nivå samt orsakat ökade energipriser. Det har i sin tur gjort att Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) tvingats vidta krisåtgärder för att avhjälpa de betydande störningarna på marknaden i denna sektor. Detta visar betydelsen av att ytterligare öka resiliensen för att säkerställa livsmedelstryggheten i Europa och uppfylla målen i den gröna given, i synnerhet genom fortsatt innovation och energiomställning.

2. FRAMSTEG MOT ATT UPPNÅ ETT HÅLLBART FISKE I EU

2.1. TRENDER FÖR BIOMASSA OCH FISKETRYCK

För att säkerställa att fiskeverksamheten är hållbar får inte mer fisk fångas än att bestånden kan byggas upp igen varje år. Ett bestånd fiskas hållbart på MSY-nivå när förhållandet mellan den faktiska fiskedödligheten (F) och fiskedödligheten på MSY-nivå (F_{MSY}) är lägre än eller lika med 1.

Under 2020 fortsatte det generella fisketrycket i EU:s vatten att minska och beståndens status att förbättras. Det är särskilt positivt att **den övergripande fiskedödligheten sjönk till under**

1 i nordöstra Atlanten för första gången under 2020 tack vare insatserna inom sektorn. Andra bestånd är dock fortfarande överfiskade och/eller ligger utanför säkra biologiska gränser, vilket kräver att ytterligare framsteg görs för att uppnå målen i den gemensamma fiskeripolitiken. I Östersjön har de senaste årens positiva trend vänt på grund av de mycket svåra miljöförhållandena och det tidigare överfisket. Det har lett till en förlust av livsmiljöerna för ett antal fiskbestånd, minskad fiskmängd i havet och minskad storlek på både torsk och andra bestånd i Östersjön. Vad gäller EU:s egna bestånd och sådana gemensamma bestånd i Medelhavet som regleras av den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet¹ och Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM), konstaterades att steg har tagits i riktning mot MSY-målet, med en minskning av fiskedödligheten till under 2 för första gången sedan 2003.

2.2. FISKEMÖJLIGHETER SOM FASTSTÄLLTS FÖR 2022

De fastställda fiskemöjligheterna för 2022 är ett viktigt steg mot hållbar fiskeförvaltning.

I **Atlanten, Östersjön och Skagerrak/Kattegatt** anges fiskemöjligheterna främst som fångstbegränsningar genom total tillåten fångstmängd (TAC).

För **bestånd som endast förvaltas av EU** fastställdes fångstbegränsningarna i de ovannämnda områdena i enlighet med MSY för alla bestånd där denna nivå kunde fastställas, utom för sill/strömming i västra Östersjön för vilken andra stränga åtgärder vidtogs i överensstämmelse med den fleråriga förvaltningsplanen för Östersjön. Ytterligare skyddsåtgärder vidtogs för utsatta bestånd, såsom torsk i Kattegatt, torsk i östra Östersjön och torsk i västra Östersjön. De baltiska medlemsstaterna och berörda parter är generellt sett medvetna om behovet av åtgärder för återuppbyggnaden av viktiga kommersiella fiskebestånd i Östersjön, och de gör sitt för att uppnå detta mål.

För **bestånd som delas med Förenade kungariket** kom båda parterna överens om fångstbegränsningar inom de tidsramar som fastställdes genom avtalet om handel och samarbete² i enlighet med MSY för de flesta av de bestånd för vilka utlåtanden fanns. För endast fyra bestånd (där utlåtandet var nollfångst) fattades ett annat beslut där båda parter kom överens om en låg fångstbegränsning som bara gällde bifångster, för att undvika en strypning av demersala blandfisken. För ett bestånd kom de överens om en liten TAC så att datainsamlingen kunde fortsätta.

För **bestånd som delas trilateralt med Norge och Förenade kungariket** kom de tre parterna överens om att fortsätta arbeta för nordsjötorskens återhämtning via ytterligare hjälpåtgärder och genom att ange TAC under nivån i det vetenskapliga utlåtandet för flera andra bestånd

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 (EUT L 172, 26.6.2019, s. 1).

² Avtal om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan, ST/5198/2021/INIT (EUT L 149, 30.4.2021, s. 10).

som interagerar med torsk i ett blandat fiske. För sill fastställdes TAC:er under nivån i det vetenskapliga utlåtandet. Det enda MSY-bedömda **beståndet som delas bilateralt med Norge** fastställdes till MSY-nivå.

I fråga om **bestånd** av makrill, blåvitling och atlantoskandisk sill kom kuststaterna³ överens om att fastställa generella TAC på MSY-nivå. Under 2022 kommer diskussioner att hållas om att införa ett kvotdelningssystem för att förhindra överfiske.

I Medelhavet och Svarta havet, som präglas av blandfiske och många bestånd som delas med tredjeländer, närmar sig fiskedödligheten visserligen en hållbar nivå för vissa bestånd (varav sju nådde F_{MSY} under 2020) men många bestånd fiskas fortfarande över hållbara nivåer. Kraftfulla ansträngningar för bevarande måste fortsätta för att MSY-målet ska kunna uppnås senast 2025, särskilt genom den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet och AKFM:s nya strategi för 2030⁴. Fiskemöjligheter för 2022 omfattar mycket riktigt genomförandet av ett betydande åtgärds paket som AKFM antog 2021.

Mot bakgrund av målet i **den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet** att uppnå MSY för alla demersala bestånd senast i januari 2025, omfattas fiskemöjligheterna av en integrerad och övergripande strategi som omfattar olika förvaltningsverktyg och ett incitament som går ut på att tillåta ökad fiskeverksamhet i utbyte mot användande av mer selektiva redskap och effektivare fredningsområden. Medlemsstaterna uppmuntras att ta fram åtgärder för att dra nytta av det här incitamentet. Dessutom har rådet antagit maximala fångstbegränsningar för de mest överfiskade djuphavsräkorna och satt ett tak för fiskeansträngningen som gäller fartyg för långrevsfiske.

Intensivt arbete inom ramen för **AKFM**, med stöd av EU:s konsekventa hållning i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, har lett till att viktiga beslut har kunnat antas. AKFM:s långsiktiga förvaltningsplan för Adriatiska havets små pelagiska bestånd har godkänts. Planen går ut på att skapa hög avkastning som på lång sikt ska stämma överens med MSY, med minskade fångstbegränsningar 2022 för ansjovis och sardiner och frysning av kapaciteten för pelagiska trålare och snörpvadsfartyg. AKFM har även beslutat att införa en banbrytande flerårig förvaltningsplan för demersala bestånd i Adriatiska havet. I denna fastställs en maximal kapacitetsbegränsning för både bottentrålare och bomtrålare i syfte att nå MSY-målet 2026 för alla viktiga bestånd. AKFM har också fastställt skördebegränsningar för ädelkorall, ett tak för fiskeansträngningen för guldmakrill i Medelhavets internationella vatten och för djuphavsräka i Joniska havet, Levantinska sjön och Siciliensundet samt fångstbegränsningar för fläckpagell, och beslutat att fortsätta sina åtgärder för skydd av ålen. För arter i Svarta havet fastställdes TAC:er för piggvar inom ramen för AKFM-planen och en autonom kvot fastställdes för skarpsill.

---

³ Kuststater i nordöstra Atlanten med relevanta bestånd är EU, Förenade kungariket, Norge, Island, Färöarna, Grönland och Ryssland.

⁴ <https://www.fao.org/gfcm/2seas1vision/GFCM2030Strategy/es>

3. LÄGET VAD GÄLLER EU:S FLOTTA

Den gemensamma fiskeripolitiken omfattar även förvaltning av fiskeflottornas storlek för att säkerställa att deras fångstkapacitet är i balans med fiskbeståndens produktiva potential. Alltför stor fiskekapacitet är inte önskvärd ur en ekologisk och ekonomisk synvinkel. Det riskerar att leda till överexploatering av bestånd, förbrukar bränsle till ingen nytta och drar ner lönsamheten.

Medlemsstaterna måste hålla flottorna inom de nationella gränserna för fartygskapacitet (bruttotonnage) och maskinstyrka (kW). De måste verka för att minska kapaciteten hos flottor som inte är i balans genom att utarbeta årsrapporter om flottornas biologiska och ekonomiska hållbarhet. Där det finns belägg för obalans måste de ta fram åtgärdsplaner som rättar till denna inom en tydlig tidsram. Kapacitet som dragits in med offentligt stöd får inte ersättas.

Jämfört med 2020 minskade antalet fartyg med 0,07 %, bruttotonnaget med 0,1 % och maskinstyrkan med 0,1 %. I december 2021 bestod således den EU-registrerade flottan (inbegripet den i de yttersta randområdena) av 74 380 fartyg med 1 320 362 bruttotonnage och 5 304 015 kW.

Medlemsstaterna anger i sin rapportering för 2021 att deras flottor ligger under taken, och därmed följer kraven i artikel 22 i förordning 1380/2013. Det råder dock allvarliga farhågor kring riktigheten och tillförlitligheten i de uppgifter som medlemsstaterna lämnat om maskinstyrka samt kring de uppgifter som ligger till grund för de nationella rapporterna och förekomsten av eller riktigheten i de handlingsplaner som medlemsstaterna måste ha enligt artikel 22 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

Rapporterna visar att det finns betydande luckor i tillhandahållandet av biologiska data som rör de yttersta randområdena och östra Medelhavsområdet samt av ekonomiska indikatorer. Bulgarien, Cypern, Spanien, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Malta, Portugal och Sverige hade alla segment innehållande minst 50 fartyg för vilka antingen biologiska eller ekonomiska data saknades. För Cypern, Frankrike, Irland och Sverige gällde detta över 200 fartyg.

När det gäller handlingsplanerna verkar dessa inte alltid vara tillräckliga för att hantera obalanserna. Detta är särskilt bekymmersamt i Östersjön där de minskade fiskemöjligheterna sannolikt kommer att skapa ytterligare obalanser samt i Medelhavet där bestånd fiskas 1,94 gånger över MSY-nivån och där fler specifika mål i handlingsplanen skulle kunna utgöra en grund för fullt utnyttjande av EHFVF-medel.

Då permanent upphörande av fiskeverksamhet är en av de åtgärder som EHFVF stöder för att få bukt med fiskeflottans strukturella överkapacitet, uppmanar kommissionen medlemsstaterna att anpassa sin politik för flottförvaltning till de EHFVF-program som håller på att utarbetas för 2021–2027.

Parallellt kontaktar kommissionen relevanta medlemsstater med en begäran om att det ska ta itu med frågorna i varje enskilt fall.

4. EKONOMISKA RESULTAT

Efter flera år med överkomliga priser har **bränslepriserna** fördubblats sedan mars 2022 i förhållande till genomsnittspriset för 2021. EU:s fiskeflotta betalade cirka 1,1–1,2 euro per liter bränsle i mitten av mars 2022.

I avvaktan på rapporten från den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) om det ekonomiska resultatet för EU:s fiskeflotta (som väntas vara klar i juli 2022), visar tidiga beräkningar att om energipriserna ligger kvar på den nuvarande nivån kommer fiskeflottan i EU-27 totalt att förlora 0,3 miljarder euro av sin rörelsevinst under 2022.

De konsekvenser som de ökade energipriserna medför varierar dock stort mellan EU:s olika fiskeflottor och fiskeredskap. Cirka 40 % av den småskaliga flottan, 66 % av den storskaliga flottan och 87 % av fjärrfiskeflottan kommer inte att vara lönsam om energipriserna ligger kvar på nuvarande nivå under resten av 2022. Flottsegment som använder bränslekrävande metoder såsom trålning kommer att drabbas mest.

Beräkningarna kommer att förklaras mer ingående i juli månads STECF-rapport som ska användas som underlag för besluten om fiskemöjligheterna 2023.

Som svar på krisen agerade kommissionen dessutom snabbt den 25 mars 2022 genom att utlösa **EHFVF:s krismekanism** som gör att medlemsstaterna kan tillhandahålla EHFVF-stöd för att hantera de betydande marknadsstörningar som krisen orsakar. Detta kan kombineras med andra krispaket som finns för att mildra krisens konsekvenser, särskilt den tillfälliga krisramen för statliga stödåtgärder. Möjligheten att överföra upp till 10 % av outnyttjade kvoter till nästa år finns också. Vidare föreslog kommissionen den 13 april 2022 en lagändring av Europeiska havs- och fiskerifonden (EMFF), vilket skulle ge utrymme för ytterligare krisåtgärder.

5. LANDNINGSSKYLDIGHETEN

Syftet med landningsskyldigheten är att öka selektiviteten och minska antalet oönskade fångster genom att se till att alla fångster landas.

Utlåtande från STECF och Ices (Internationella havsforskningsrådet) visar att **nivåerna av oönskade fångster är fortsatt höga** i många demersala blandfisken i EU:s vatten (20–30 % i Nordsjön, Keltiska havet och Biscayabukten och vid Iberiska kusten). Dessutom innehåller medlemsstaternas rapporter fortfarande bara begränsad information om landningsskyldighetens socioekonomiska konsekvenser.

När det gäller de nio delegerade förordningarna med uppgifter om hur landningsskyldigheten ska genomföras konstaterar STECF att kunskaperna om vilka effekter sådana undantag har på fiskedödligheten är dåliga, på grund av den begränsade rapporteringen av fångster som kastas genom undantag. Kommissionen kommer därför att tillsammans med regionala grupper i medlemsstaterna **göra en översyn av alla befintliga undantag** från landningsskyldigheten under 2023.

EMFF och **EHFVF** tillhandahåller stöd (varav en stor andel statligt stöd) för genomförandet av landningsskyldigheten. I det sammanhanget spenderade medlemsstaterna under 2020 mer än 86 miljoner euro på stödåtgärder i samband med landningsskyldigheten, vilket var mer än något tidigare år. Stödet för tekniska åtgärder för att förbättra selektiviteten fortsatte att öka, men en detaljerad analys har också visat att den största delen av det ekonomiska stödet gick till forskning till stöd för undantagen och till uppgraderingar av it-system för en effektivare användning av kvoter. Även om många projekt och försök på området för redskapsinnovation genomfördes, fick de i många fall inte så stor spridning bland flottorna som kunde ha förväntats. **STECF** påpekade även att medlemsstaterna verkade mer inriktade på att anta undantag än på att förbättra selektiviteten.

Därför fortsätter kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att **använda budgetmedlen bättre för att främja ytterligare innovation och faktisk användning av mer selektiva fiskeredskap och fiskemetoder**, förbättra kontroller och erhålla någon form av värde från oönskade fångster (utan att därmed skapa en strukturerad marknad för sådana).

Kontroll och verkställighet av landningsskyldigheten är fortfarande ett problem. De granskningar som kommissionen inledde 2020 visar att de granskade medlemsstaterna ännu inte har antagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa effektiv kontroll och verkställighet av landningsskyldigheten och att operatörer i stor utsträckning inte dokumenterar slängda fångster. Detta styrks av andra rapporter, däribland tre utvärderingar av efterlevnaden från Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA). **STECF** ser dock de framsteg som medlemsstaterna har gjort i pilotprojekt om elektroniska övervakningssystem som ett positivt och innovativt steg som kommer att bidra till att landningsskyldigheten faktiskt genomförs. Med tanke på hur viktigt det är för den gemensamma fiskeripolitiken att landningsskyldigheten övervakas och verkställs inledde kommissionen 2021 **överträdelseförfaranden** mot Spanien, Frankrike, Belgien, Irland och Nederländerna för att länderna inte vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa kontroll, verkställighet och inspektion av landningsskyldigheten och inte sett till att dokumentationen av fångster varit detaljerad och korrekt. Bristen på lämpliga åtgärder inom dessa områden får konsekvenser när potentiellt stora mängder fångster inte rapporteras eller rapporteras felaktigt.

Kommissionen fortsätter även att samarbeta med medlagstiftarna för att nå en överenskommelse om ett omarbetat **system för fiskerikontroll**⁵ som särskilt går ut på att föreskriva användningen av elektroniska fjärrövervakningsverktyg, vilket är det mest ändamålsenliga och kostnadseffektiva sättet att övervaka landningsskyldigheten. Insamling och rapportering av fångstuppgifter är också avgörande för kvaliteten på de vetenskapliga utlåtandena och därmed uppnåendet av **MSY**.

---

⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005, (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 vad gäller fiskerikontroll (COM(2018) 368 final, 30.5.2018).

6. HUVUDBUDSKAP OCH HUVUDDRAG I FÖRSLAGEN TILL FISKEMÖJLIGHETER FÖR 2023

6.1. Viktiga åtgärder för att fastställa kommande fiskemöjligheter

I likhet med tidigare år kommer kommissionen att basera sina förslag om fiskemöjligheter för 2023 på Ices och STEFC:s vetenskapliga utlåtanden, på beslut som fattats vid de bilaterala förhandlingarna med tredjeländer, på beslut som de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna fattade 2022 och på en socioekonomisk analys. De vetenskapliga utlåtandena kan bli försenade för några av bestånden på grund av att Rysslands invasion av Ukraina påverkar verksamheten i Ices, men detta bör inte påverka tidpunkten för rådets möten. Kommissionen kommer att se till att de inledande förslagen om fiskemöjligheter omfattar så många bestånd som möjligt.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna och de berörda parterna att beakta de vetenskapliga utlåtandena så snart de är allmänt tillgängliga. Berörda parter kan också lämna rekommendationer via de rådgivande nämnderna eller nationella myndigheter eller enskilt.

Kommissionen kommer att genomföra olika samråd med Förenade kungariket, Norge och kuststaterna mellan oktober och december 2022 med målet att slutföra dem i tid för att behandla deras resultat i rådet för jordbruk och fiske i december.

Utöver att fastställa fiskemöjligheter kommer kommissionen under året att verka för att nå framsteg när det gäller införandet av kvotdelningssystem för bestånd med stor utbredning med tredjeländer där sådana system för närvarande inte finns. På så sätt ska en hållbar exploatering av gemensamma bestånd kunna säkerställas.

6.2. Fastställande av fiskemöjligheter för olika havsområden

För de **bestånd som endast förvaltas av EU i Östersjön, Skagerrak/Kattegatt och de sydvästra vattnen** kommer kommissionen att föreslå att fiskedödligheten upprätthålls/minskas i linje med MSY-nivån när ett sådant utlåtande är tillgängligt. Om förvaltningsplanerna medger mer flexibilitet i fastställandet av fångstbegränsningar kan kommissionen komma att föreslå att de övre MSY-gränserna används för sunda bestånd. Villkoret är att det enligt det vetenskapliga utlåtandet är nödvändigt att uppnå målen i den fleråriga förvaltningsplanen för blandat fiske. För bestånd där det vetenskapliga utlåtandet är nollfångst eller där biomassan har minskat så mycket att den ligger under en säker gräns, kommer hjälpåtgärder inom ramen för de fleråriga förvaltningsplanerna att föreslås för att bygga upp bestånden på nytt. Ytterligare uppmärksamhet kommer att ägnas åt att få en fullständig vetenskaplig MSY-utvärdering för andra viktiga bestånd så snart som möjligt.

När det gäller landningsskyldigheten så kommer miniminivån eller rätterna på grund av hög överlevnadsgrad att dras av från STEFC:s utlåtanden när så är lämpligt. Kommissionen kommer också att utvärdera medlemsstaternas framsteg i genomförandet av de nuvarande åtgärderna för att minska bifångster.

För **bestånd som delas med tredjeländer** (Förenade kungariket, Norge och kuststaterna) har antalet TAC:er som fastställts i linje med vetenskapliga utlåtanden ökat under 2022, både för bestånd med MSY-utlåtande och för dem som är föremål för förebyggande

rekommendationer. För 2023 kommer EU att bygga vidare på 2022 års översyn och fortsätta att sträva efter hållbara TAC:er utifrån vetenskapliga utlåtanden i enlighet med vad som fastställs i den gemensamma fiskeripolitiken och i avtalet om handel och samarbete. Kommissionen kommer att försöka inleda samråden, främst med Förenade kungariket och Norge, så tidigt som möjligt under hösten, förutsatt att det finns vetenskapliga utlåtanden.

EU har även verkat för att inleda samråd om delade kvoter för tre bestånd med stor utbredning (makrill, blåvitling och atlantoskandisk sill) som delas med andra kuststater. Vad gäller makrill har samråd pågått sedan i mars 2022, och berörda parter är överens om att samråd om blåvitling och sill bör ta fart från och med september. EU har uppmanat alla parter till en hållbar kompromiss som inte äventyrar EU:s och dess näringslivs berättigade intressen.

För **Medelhavet och Svarta havet** är det viktigt att medlemsstaterna fortsätter sina ansträngningar att uppnå målen som satts i den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet och av AKFM samt antar och genomför ambitiösa operativa program för EHFVF för kompletterande åtgärder. Syftet med förslaget om fiskemöjligheter är att fortsätta genomförandet av den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet i två år utifrån ett helhetsperspektiv, i vilket ingår ytterligare minskningar, samt även utveckling av förvaltningsverktyg, så att MSY för alla bestånd kan uppnås senast i januari 2025.

Även om STECF har utvärderat den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet varje år sedan den antogs kommer kommissionen att inleda förberedelserna inför en rapport i juli 2024 om resultaten och effekterna av planen för de berörda bestånden och om fiskerier som exploaterar dessa bestånd, i enlighet med kraven i den fleråriga förvaltningsplanen.

Utöver genomförandet av den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet, vilken är av avgörande betydelse för framtiden för flottorna i Medelhavet, måste även gemensamma bestånd förvaltas för att säkerställa lika villkor för alla fiskerier i Medelhavet. Därför kommer kommissionen med stöd av medlemsstaterna att fortsätta att agera proaktivt i AKFM. I samma anda kommer förslaget avseende fiskemöjligheterna för 2023 även att omfatta AKFM-åtgärder som innebär en utökning av dem som redan trätt i kraft och dessutom kommer förslaget att innehålla ytterligare åtgärder som ska antas vid AKFM:s årsmöte i november. För bestånd i Svarta havet kommer TAC och kvoter för piggvar att föreslås i enlighet med AKFM-beslutet i november 2022.

Med anledning av det allvarliga läget för **ålbeståndet** undersöker kommissionen hur de senaste råden från Ices om nollfångst ska hanteras⁶ och hur medlemsstaternas framsteg i genomförandet av förvaltningsplanerna för ål och åtgärderna i ålförordningen ska följas upp⁷.

---

⁶ Ices utlåtande av den 4 november 2021: [ele.2737.nea \(ices.dk\)](https://www.ices.dk/en/science-and-policy/assessment/2021-11-04-ices-advice-on-zero-catch), enligt vilket Ices rekommenderar att när försiktighetsprincipen tillämpas **bör det vara nollfångster i samtliga livsmiljöer 2022**.

⁷ Rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål (EUT L 248, 22.9.2007, s. 17).

Slutligen arbetar AKFM för närvarande på att ta fram möjliga förvaltningsåtgärder som främst grundar sig på resultaten från ett forskningsprogram om ål som nyligen avslutades⁸. AKFM:s vetenskapliga organ kommer att anta ett särskilt utlåtande om ålförvaltning i Medelhavet i juni. Det ska utgöra ett underlag till beslutsfattande om möjliga förvaltningsmetoder i EU.

7. SLUTSATS

Under 2021 fortsatte fisket i EU att bli alltmer hållbart, med undantag för Östersjön där några kommersiella fiskebestånd som tidigare varit stora nu minskar på grund av miljöläget i Östersjön. Fler ansträngningar krävs också, särskilt i Medelhavet. I sitt förslag om fiskemöjligheter för 2023 kommer kommissionen att fortsätta att verka för en återhämtning av bestånden och en konsolidering av dem som redan har uppnått hållbara nivåer.

Utöver läget för fiskeresurserna måste uppmärksamheten riktas mot de marina ekosystemen i en bredare bemärkelse. I denna anda arbetar kommissionen på en handlingsplan för att bevara fiskeresurserna och skydda de marina ekosystemen. Målet är att fortsätta att skydda känsliga arter och livsmiljöer med åtgärder som stöds av en förbättrad kunskapsbas, att öka synergier mellan fiskerinäringen och aktörer på miljöområdet och att stödja sektorn så att omställningen blir rättvis. Sådant stöd kommer att ha stor betydelse under de kommande månaderna och åren för att säkerställa fiskerinäringens resiliens, i synnerhet mot bakgrund av Rysslands militära angrepp mot Ukraina och miljö- och klimatkrisen.

Kommissionen kommer att granska genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken ytterligare i en rapport som ska antas vid årsslutet.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna, rådgivande råd, berörda parter och allmänheten att komma med synpunkter på detta meddelande senast den 31 augusti 2022.

---

⁸ <https://www.fao.org/gfcm/technical-meetings/detail/en/c/1507967/>

PLANERAD TIDSPLAN FÖR ARBETET⁹

När	Vad
maj–november 2022	Ices vetenskapliga utlåtande
juni–slutet av augusti 2022	Offentligt samråd om meddelandet
slutet av augusti 2022	Kommissionen antar förslaget om fiskemöjligheter för Östersjön
september– december 2022	Årliga samråd om fiskemöjligheter med Förenade kungariket, med Förenade kungariket och Norge och med Norge
mitten av september 2022	Kommissionen antar förslaget om fiskemöjligheter för Medelhavet och Svarta havet
oktober 2022	Rådet håller möte om fiskemöjligheter för Östersjön Kuststaternas samråd om bestånd med stor utbredning i nordöstra Atlanten
slutet av oktober 2022	Kommissionen antar förslaget om fiskemöjligheter för Atlanten/Nordsjön
7–11 november 2022	AKFM:s årsmöte
2 december 2022	STECF:s beståndsbedömning och utlåtande om förvaltning
december 2022	Rådet håller möte om fiskemöjligheter för Atlanten/Nordsjön Rådet håller möte om fiskemöjligheter för Medelhavet och Svarta havet

⁹ För bestånd som förvaltas av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna i EU:s vatten och i vissa andra vatten utanför EU antas fiskemöjligheterna efter de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas årsmöten genom regelbundna översyner av rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheterna.